

Příloha k protokolu o SZZ č.

Jméno: Anna Zrostlíková

Vysoká škola: FF JU v Českých Budějovicích,
Ústav estetiky

Obor: Estetika

Datum odevzdání posudku: 20. 8. 2013

Vedoucí práce: Mgr. David Skalický,
Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Role čtenáře v recepční teorii Umberta Eca

.....
(téma)

Předložená bakalářská práce se zabývá rolí čtenáře a problematikou interpretace rozpracovanou v teoretickém díle Umberta Eca. V první části se soustředí na Ecovův koncept modelového čtenáře a autora, v části druhé na jeho koncepci otevřeného a uzavřeného díla, v části závěrečné na klíčové pojmy Ecovy interpretační teorie.

Autorka v úvodu první kapitoly vhodným způsobem rámcově zasazuje Ecovy úvahy do kontextu recepční teorie (v nejširším smyslu toho slova). Obrací se k textu Wolfganga Isera „Koncepty čtenáře a koncept implicitního čtenáře“, na základě kterého charakterizuje pojmy dobový čtenář, ideální čtenář a implicitní čtenář. Její charakteristiky přitom postihují to podstatné, ne vždy však zcela důsledným způsobem. Např. krátký výklad pojmu „dobový čtenář“ nejprve pojmenovává významný problém: lze jej chápat jako jednotlivého reálného čtenáře jisté doby (v takovém případě se však stává pojmem odkazujícím k neuchopitelné mnohosti a různosti veškeré čtenářské zkušenosti s dílem), nebo jako čtenáře typického (pak se však stává pojmem závislým na způsobu, jímž tuto typičnost vymezíme)? Iserovy úvahy o „postojích, stanoviskách a normách dobového publika“ naznačují druhou možnost, místo alespoň krátkého rozpracování tohoto náznaku však toto téma autorka završuje nicneříkající větou: „jedná [se] o čtenáře, jenž opravdu existoval“ (s. 11). Podobně ve výkladu Iserova pojmu „implicitní čtenář“ či Ecovy pojmu „modelový čtenář“ nacházíme výstižně formulované charakteristiky a velmi dobře vybrané citace vedle vět nepřesných, nejasných a zavádějících. Je samozřejmě nutné přihlídnout k tomu, že i Ecovy vlastní výklady a formulace jsou občas matoucí, definičně vágní, ne vždy zcela konsekventní a koherentní.

Po krátké kapitole věnované pojům otevřeného a uzavřeného díla se Anna Zrostlíková soustředí na výklad Ecovy interpretační teorie. Také v těchto částech má její psaní stejně nevyrovnanou kvalitu jako v kapitole první: věty výstižné, prokazující autorčinu znalost a porozumění Ecovým textům, střídají věty nejasné, matoucí, zavádějící, po důkladné analýze

nás překvapí povrchní shrnutí. Schopnost výstižně pojmenovat proměny Ecova přístupu nacházíme vedle úvahy založené na klišé „zlatá střední cesta“ („Ecův postoj v rámci teorie interpretace bychom mohli označit jako tzv. 'zlatou střední cestu'.“ - s. 30) nebo definic jako „Nadinterpretací se tedy myslí činnost, kterou provádíme s textem ve chvíli, kdy už jsme došli k nějaké interpretaci, ale ta nám nestačí.“ (s. 35)

Pokud by podobně nevyrovnaný text byl napsán na téma snadněji uchopitelné, těžko jej hodnotit lépe než známkou dobře. Jak však již bylo několikrát zmíněno, je nezbytné přihlédnout k charakteru Ecových textů, které úsilí o jasný a koherentní výklad jeho konceptů činí úkolem nesnadným i pro teoretika, který má už své bakalářské studium dávno za sebou.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **velmi dobře**

.....
podpis vedoucího bakalářské práce

V Českých Budějovicích dne 20. 8. 2013

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------